

Kec

Školski komšija Kec, mjesni šeret, besposličar, kartaroš, glavni informator o svakom i svačem u mjestu, potrudio se da među prvima upozna nove učitelje kako bi u svoju torbu za sve i svašta strpao podatke o njima. Govorilo se;

-

Što ne znaš, pitaj Keca, on će ti kazati, taj zna sve!

Mještani su ga oslovljavali imenom Kec, iako mu to nije kršteno ime. Stekao ga je vjerovatno u svom kartaškom društvu. Dane je uglavnom provodio u kafani, najčešće kartajući. Nekoliko dana po dolasku učitelja našao se Kec u školskom dvorištu.

Sreća vas sreća uoč. kako vi dospješte nama? Nama šalju nepouzdana. Ovo je partizanski kraj, vlasti misle da nesigurni i sumljivi ovdje nemaju šanse. Iz kog ste kraja?

-Nisam po tom kriteriju prispio ovdje. Ja sam iz Bosanske krajine, Kozarčanin...

-E onda su vas kaznili.

-Nisam ni kažnjen.

-Pa ,onda je neka greška u rasporedu.

-Nije ni greška, i supruga mi je učiteljica. Imamo petomjesečnu bebu. Kadrovcu u Ministarstvu dodjeli su nam školu koja ima dvije učionice i porodični stan, a takve su rijetkost u ovome vremenu...

-E, to je druga stvar, poštujem, poštujem, sreća vas sreća, što ste samo zbog toga došli u Hercegovinu, u ovu našu zabačinu. Hm... Kao da u Bosni, u Krajini nema takvih škola?

-Željeli smo upoznati Hercegovinu...

-To je lijepo od vas, sreća vas sreća. Ama, neće bogami, vas dugo zadržati ođe, poslaće vas tamo gdje ste potrebni. Ja bi vam preporučio da i ovdje budete oprezni. Vrag je i snama mlatio gloginje u ovom ratu, sreća vas sreća.

-Kako to?

-Vidite li ,sreća vas sreća, onu grobnicu.-Kec pokaza rukom na poveću izbetoniranu površinu ograđenu žicom rastegnutom na ogorjelim rastovim stubovima ,odmah pored ceste.

-Da, vidim.

-Tu leže kosti sedamdest i nekoliko čeljadi, Srba iz Berkovića i okoline-Kec se primiče bliže uči pa mu nastavi-A gore u planinama, po jamama leže mnogi...

-Ko pobi toliki svijet, zašto?

-Sreća vas sreća ,moj Učo,pobiše ih neljudi raznih vjera i politika.Muslimani, bilo ih je dosta u Dabru,u Nezavisnoj državi Hrvatskoj proglasiše se ustašama pa nožem, puškom i vatrom po pravoslavnim.Ovi kasnije uzvratiliše istom mjerom po Muslimanima.Svedno kako su se nazivale ubice,ovi ili oni,narod je stradao od neljudi,od zla ljuskoga...Trebalo govoriti istinu pred onim gore;Bog zna dokle bi đavo sa nama mlatio gloginje da nebi Titovih partizana...Sreća vas sreća,rat je rat,nesreća ljuska, u ratu se ubijalo na sve strane.Partizani nisu ubijali narod i palili kuće kao oni drugi,znate vi već koji, već protiv okupatora,palikuća i ubica.Oni su mirili narod,odvaraćali ga od mržnje i zla.To im svak prizna.Ali, i oni su ovdje pobili nekoliko Dabrana, koje su smatrali opasnim.Neznaju im se ni grobovi.Pojela ih noć!

-Koga su to izašto ubijali partizani?

-Vi ste, školovan čovjek,sreća vas sreća.To je duga i zamršena priča koju ja neznam ispričati.To će vam drugi....pametniji od mene.Ja nijesam bio član niti jedne partije niti ijedne vojske,oprezno će Kec.